

Minister har indtaget ved at bringe denne storartede Forandring i Forslag, hvorved der ganske sikkert i flere Henseender vil staves Noget, der vil være af megen Betydning ogsaa for Fremtiden. Vi vilde efter min Mening sætte Indenrigsministeren i en noget vanskelig og faldt Stilling ved at gaae den Vej, som er foreslaaet af Udvalget, hvorved han, som jeg troer, vilde komme til paa en noget betænkelig Maade at blive blandet ind i det hele Bomvæsen, nemlig naar Indenrigsministeriet skulde yde et Bidrag til den forhaabede eventuelle Afsløsning af den hele nye Bomordning. Naar Ministeriet for Statens Vedkommende skulde træde til med et forholdsviis ikke ringe Beløb, saa har Udvalget selv antydet, at det egentlig ikke kan være af Hensyn til selve Bommene, at en saadan Opfordring kunde være tilstede for Indenrigsministeren, men der er hentydet til, at Indenrigsministeren kunde finde sig opfordret og maastee forpligtet dertil netop af Hensyn til de Foranstaltninger, som nu skulle sættes iværk, idet der ligefrem henvises til, at dette i det Væsentlige vilde være at sætte ganske ved Siden af, hvad der nu stæer med Hensyn til Ringkjøbing Amt, og det skulde altsaa stæe uden noget Hensyn til disse Bom-Misfæer. Dette troer jeg nu er fuldkommen rigtigt, og jeg anseer det ogsaa for klart og uimodsigeligt, at Sagen bør betragtes paa denne Maade. Jeg troer ikke alene, at man kan sige, at der i Principet er nogen Lighed mellem dette Tilfælde og det, der angaaer Ringkjøbing Amt, men jeg finder, at der er en ganske overordentlig bestemt Grund til fuldstændigt at behandle Rjøsbenhavns Amt paa den Maade, hvorpaa man har behandlet Ringkjøbling Amt, om man ogsaa gjorde det i en noget anden Form, men saaledes, at der i Realiteten fremkom det samme Resultat. Det er jo, efter hvad jeg har tilladt mig at ophjse, faktisk, at man, hvis man følger Udvalgets Forslag, vil eftergive Ringkjøbing Amt 14,000 Rb. aarligt i 25 Aar, hvilket man gjør for at bevise, at dette Amt ved den hele Foranstaltning ikke skal komme til at betale 3 Mll. mere

pr. Td. Hartkorn, end det for nogle Aar siden har betalt, eller ikke skal komme til at betale 25 Skilling mere pr. Td. Hartkorn, end det i det sidste Aar har maattet betale til Veikassen, Noget, som vilde stæe, hvis man ikke traf en saadan Foranstaltning. Nu spørger jeg: Hvad skulde der med nogensomhelst Villighed kunne indvendes imod at sige, at der er fuldt saa stor Opfordring til fra Statens Side i 25 Aar at tilflyde til gamle Rjøsbenhavns Amt et Beløb af 14,000 Rb. om Aaret? Dette Beløb vilde da gjennem de 25 Aar netop være det samme Beløb som til Ringkjøbing Amt, 350,000 Rb. Dette vilde paa ingen Maade sætte gamle Rjøsbenhavns Amt i Lighed med Ringkjøbing Amt, men det vilde dog være et betydeligt Fremstridt og bevirke, at den første Overgang vilde blive lempeligere, og inden den Tid ville mange Forhold være forandrede. Jeg indseer virkelig ikke, at den Omstændighed, at Ringkjøbing Amt paa Grund af den store Gjæld, det har paadraget sig, i og for sig skulde ansees for beklagelsesværdig ligeoverfor andre Amter, der fuldstændigt have opfyldt, hvad de skulde opfylde, og i Resultatet forekommer det mig i Virkeligheden at være det samme, enten Indenrigsministeriet giver Afstald paa 14,000 Rb., som aarligt skulle indbetales fra et Sted, eller udbetaler 14,000 Rb.; det er i det ene som i det andet Tilfælde et Offer af 14,000 Rb. om Aaret. Dersom dette stæer, vil det sees, at vel ikke det fulde Beløb, som Talen er om, vilde indvinde — vel at mærke, med Bevarelsen af de nu bestaaende Bomme; man kom derved ikke videre i Retning af disse Bommers Afstæffelse, men jeg troer heller ikke, at man ved denne Lov behøver at komme videre i saa Henseende, thi den har egentligt ikke med Bombehagelighederne at bestille, men kun med de Vanskeligheder, som følge med Overgangen fra Veikassen til Amtsraadets Kasse. Vi kom da ganske vist til endnu at maatte betale Bomafgifter ved de bestaaende Bomme, men vi fritoges for alle de Vanskeligheder, der flyde af enten at forøge Afgif-